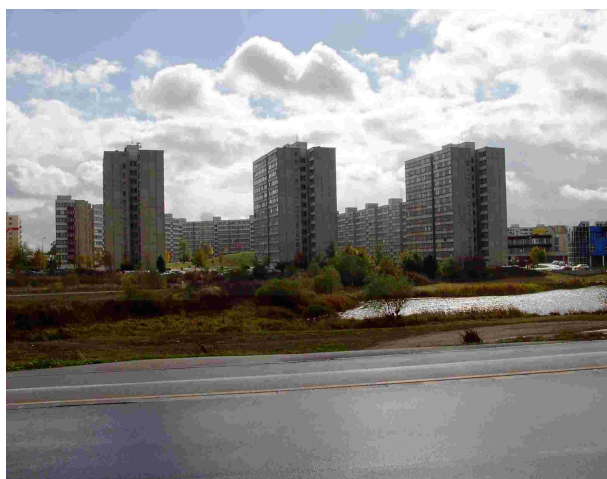

BERLÍN NEBO VARŠAVA ?

Sebelepší informační systém nezakryje zásadní slabost Sídliště nad Lužnicí. Tradiční pojmy „ulice a náměstí“ zde byly nahrazeny monotónními bloky a velkobloky. Tolik potřebná humanizace, čili zlidštění tohoto nepovedeného obytného celku, však nespočívá ve výměně zádlažby či neustálých dosadbách zeleně. Ona humanizace spočívá především v posílení a vytvoření vzájemných vlastnických vazeb. Spočívá v definici prostorů veřejných, poloveřejných, polosoukromých a čistě privátních. Teprve potom můžeme uvažovat o výrazných materiálních investicích. Hlavním činitelem všudypřítomné destrukce a odlivu movitějších občanů je totiž sídlištní anonymita a celkový nezájem obyvatel.

ZAPOMENUTÁ LOUŽE

Vodní plocha se svými břehy patří mezi nejdůležitější systémy upevňující ekologickou stabilitu území. O tom, že niva s rybníkem Komora je jediným takovým prvkem celého sídliště není třeba pochybovat. Zbytečné by bylo pochybovat i tom, že je krajně zanedbaná a část slouží jako skládka nepoužitého stavebního materiálu. Tento relativně cenný biotop snad nedozná stejné skázy jako ten, který uvolnil cestu dnešní Hypernově. Pamatuji si zde totiž rozmanitou mozaiku jezírek posazených do poměrně členitého terénu. Kuňkající žáby, čolky a mloky. A především neuvěřitelná dobrodružství pubertálních výrostků. Buldozer však za dva dny však naše hry definitivně ukončil.

UMĚNÍ ZA DVĚ PĚTKY

Nebo také za tři zadky. Úsměvná je i vodorovná spára mezi spodním a horním kusem pískovcové plastiky. Tyto poslové míru se staly nedílným „uměleckým“ doplňkem všech veřejných prostorů sídlišť. Na nové hřiště pro děti se však čekalo dalších 5 let. Stačí vzpomenout na atletickou dráhu u 7. ZŠ. Od sídlištního umění bych očekával jednu podstatnou věc. Zaměnit jeho velmi primitivní rétoriku alespoň za opravdovou funkčnost a dobrodružství. Vzpomínám na bizardně poskládanou skrumáž vzduchotechnického potrubí dnešní Lužanky, ležérně položenou (společně s elektrickými mandly !) na tomto prostranství krásných dlouhých 5 měsíců. Nádherné umění a bezvadná zábava pro děti.

Klasifikujeme nedostatečně

BAREVNÝ BIDET

Typický zástupce rozmařilé, drahé a rychle se degradující bankovní architektury. Tuhle bych nazval ještě nepřátelskou vůči klientovi. Stoupat po nechráněném schodišti do prvního patra považuji za opravdový odvaz. Důvodem je zřejmě možnost vzedmutí hladiny rybníčku Komora. Zrcadlící se reflexní stěna má za úkol pravděpodobně odrážet obrázek tolik zdařilé sídlištní zástavby. Co na tom, že stojí nejméně čtyřnásobek klasické fasády. Pouhé únikové požární schodiště připomíná spíše interiérový prvek luxusního obchodního domu. Provokativní barevnost spolu se současným nevyužíváním stavby pak jen dokresluje rozmařilost architekta a zadavatele.

Klasifikujeme dostatečně

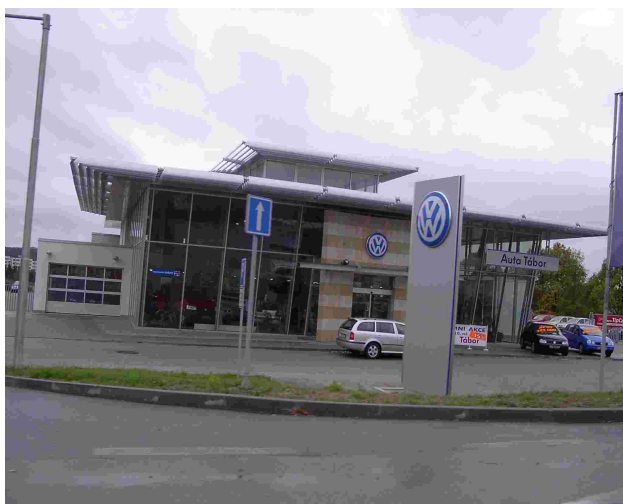
SOCIÁLNÍ UBYTOVNA

Vysílač na středním pilonu domu však vypovídá o trochu jiném využití. Jasně je, že výraz i užitná hodnota budovy nejsou adekvátní významu využití. V 60. letech se objevila móda lehké závěsové stěny z předem připravených skleněných dílců, které měly často modrou či hnědou barvu. Zapomnělo se však na několik věcí. Budovy jimi osazené není možné ekonomicky vytápět, ani větrat. Provoz takového domu se dnes dostává do naprosto červených čísel a může si ho dovolit jen ten, kdo na to má. Nemluvě o tom, že každá budova stárne a špiní se. Líbivá patina stárí u starých domů však na těchto kostkách nefunguje. Celoplošná výměna fasády by mohla vyřešit hned několik problémů najednou.

Klasifikujeme nedostatečně

DECENTNÍ LUXUS

Tak tahle stavba pro mě zosobňuje opravdový luxus. Drahé nerezové materiály a celoplošná prosklení ukazující tak zákazníkovi své zboží již ze značné vzdálenosti. Tento luxus je ale velmi vkusný a střídmy. Ostatně jako všechna auta Wolkswagen. Decentní je i interiér budovy. Trapné je, že veškeré prostranství stavby je pouhým parkovištěm bez vyšších tvůrčích ambicí a připomíná spíše manipulační plochu před Kauflandem. Tuším, že tato typová architektura a veřejný prostor byly vytvořeny různými tvůrci.

Klasifikujeme chvalitebně

KULTURNÍ PARTER

Stejně jako v případě Kauflandu to takto dopadne, když selžou všechny plánovací mechanismy. Věřím, že formálně bylo vše v pořádku a v souladu se zákony. Fakticky jde však o velký omyl. Územní plánování, které nevytváří žádná pravidla a podmínky k důstojnému parteru, je plánováním k ničemu. Supermarket s takovým denním obrátem by asi mohl být schopen zainvestovat kulturnější prostředí, než na jaké je nucen kupující se dívat. Princip „nakup a vypadni“ je v rozporu s lidskou rozmanitostí a lidskou potřebou lepšího kulturního prostředí. V USA, spotřebním ráji odběratele, tento princip už lidé po 40 letech existence supermarketů pochopili. Od života ve městě totiž očekávají více než pouhý nákup. Obliba center s obchodními třídami tam u spotřebitelů v poslední době razantně roste.

Raději ani neklasifikujeme

OPUŠTĚNÉ KOUPALIŠTĚ

Skokanské můstky, nesrozumitelná plastika, rozlehlé dlážděné plochy pro nikdy neexistující davy lidí. Pouze skákání je nebezpečné a matky by svá dítky měly vybavit hokejovou výzbrojí. Tohle všechno je rozmáchlé gesto výrazných tvůrčích ambic, kterým došel dech a myšlenka zůstala jaksí v půli cesty. Že nejde o požární nádrž, o tom mě přesvědčuje fakt permanentně chybějící vody. Neškodila by obnova přívětivá především pro samotného uživatele. Nápad koupaliště by se mohl tak opravdu v dohledné době realizovat.

Klasifikujeme dostatečně

DŮSTOJNÁ ARCHITEKTURA

Ke chvále Meinla určitě přispívá fakt, že si pro své provozy vybírá stávající občanskou vybavenost. A nestaví žádné nové krabice na předměstí. Jedná se zejména o budovy původních socialistických obchodních domů. Tento mohu považovat za poměrně kultivovaný a po architektonické stránce nápaditý. Rozhodně zajímavé jsou vnitřní pavlače a niky, které vytvářejí na fasádě poměrně celkem pozitivní efekt. Chválihodná je i existence několika různých provozů pod jednou střechou.

Klasifikujeme výborně

SKLEŇÁK

Zimní stadión je vyřešen tak, aby kolemjdoucí nepoznal, že jde o zimní stadión. Místo jednoznačné definice po nás pokukují názvy různých firem, které využívají jinak zbytečně předimenzovaný prostor. Zimní stadión je navržen dokonce tak rafinovaně, aby kolemjdoucí nenašel ani žádný hlavní vstup. Rafinované jsou i vertikální kolejnice pro předem nejasný účel. Celoplošné opláštění energeticky náročným copiletem je pak sladkou tečkou za tím našim případem.

Klasifikujme nedostatečně

SLADKÝ BOMBÓNEK

Naivní výraz demonstruje sen o krásném podzimu života. Růžová a čtyřlístek nás přesvědčují, že tomu tak možná je. Osobně bych si sen o pokojném stáří představil spíše v menším objemu a větší hmotové rozmanitosti (pavilóny), než v kolosu hotelového typu. Nicméně i špatná alternativa je lepší než žádná. A duchodci jich zatím moc nemají. Výhled na nově zamýšlený supermarket je fakt, který celou architektonickou koncepci posouvá o další řád dolů.

Klasifikujme dobře.

PŘEKVAPENÍ

Nový rodinný dům nemusí nutně disponovat valbovou střechou s vikýřky a dřevěným balkónem přes celé průčelí. Snaha rozlámat jednoduchou hmotu různě uskočenými střechami je zajímavá, i když trochu samoúčelná. Balkóny a terasy jsou pojaty velmi vzdušně. Vysoký zděný plot, rytmicky dělený, architekturu domu určitě obohacuje, ale princip „kolemjdoucí vlezte mi na záda“ je o poznání výraznější. Dům by totiž neměl být přívětivý pouze ke svému uživateli.

Klasifikujeme chvalitebně

ŠEDÁ KOSTKA

Možná nejvíce nápaditý dům z jinak architektonicky průměrné čtvrti. Krytá terasa s výhledem do koruny velkého ořešáku je jistě inspirativní k duševní práci uživatele. Kombinace decentních barevných materiálů je také pozitivní. Vtipné je i použití obkladových materiálů na hmotě předstupující garáže. Co bych uvítal, je větší podíl oken v poměrně nečleněné fasádě. Horní terasa vypadá sice lákavě ale samotné využití je v tomto prostředí spíše iluzí.

Klasifikujeme chvalitebně

OKÁL SEM OKÁL TAM, VŠUDE KAM SE PODÍVÁM

Levné bydlení nemusí být pouhým mechanickým opakováním jedné hmoty lepící se na druhou. Rafinovaná kombinace, vzájemně sladěná do architektonicky zajímavého celku se podařila v Sezimově Ústí I. Řadové domy spolu s atriiovými domy zde „žijí“ nejen v symbióze vzájemné, ale i v souladu s veřejným prostranstvím. Hřiště, dostatek veřejné zeleně, záměrně zalamovaný uliční půdorys. Nic z toho v Klokotech nenajdete.. Přitom oba obytné celky demonstrují společné. Levné a dostupné bydlení.

Klasifikujeme dostatečně

STATKY ZA MILIÓNY

Trapně vyznívá snaha plánovacích orgánů nutit milionáře stavět dům jako zemědělskou usedlost. Kde jsou stáje, kolny a předzahrádky s květinami a vzrostlými lipami ? Tento nostalgicky nesmyslný požadavek pro současné uživatele měl být vysuplován zcela odlišnou snahou. Co tekhle zaměřit se na to, aby drátové oplocení domů nezneuctilo kamenné mezníky křížové cesty vedoucí ke Klokotskému klášteru ?! Nedopustit degradaci veřejného prostoru na nudnou asfaltovou promenádu zakončenou jednolitě vyasfaltovanou točnou ?! Ta slouží patrně pro autobus MHD, kdyby se ho někomu zachtělo právě z oné nostalgie. Nakonec, dívím se, že zde chodníky vůbec jsou. Na Svatě Anně je například vůbec nepotřebují...

ZAJÍMAVÁ ALTERNATIVA

Jako chválihodný označuji přístup investora nenechat se zlákat na cestu protěžované statkářské architektury v Klokotech. Hmota domu je soudobá, svěží a kultivovaná. Jednoduchá okna bez zbytečných a zdobných mřížek. Žádné balustrády a zdobené balkónky. Dům nehýří zbytečnou exhibicí. Trapná je ovšem růžová barva. Nakonec, přetřít dům lze vždycky.

Klasifikujeme chvalitebně

MAURSKÉ OSVĚŽENÍ

Líbit se za každou cenu demonstruje dům ve všech svých detailech. Ani okolí nezůstává nic dlužen. Obloukově ořezávaný plot, oblouková okna, kamenné oblouky. Barevné šambrány kolem oken, Líbivost se podařila a spadá na hranici kýče. Stačilo by mnohem méně architektonických zdobností a dům by nebyl o nic horší. Samotná hmota je totiž střídmá a relativně vkusná. Až na ty detaily...

Klasifikujeme dobře

